

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om vandområders økologiske kvalitet

(94/C 397/23)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 8. september 1994 under henvisning til EF-traktatens artikel 130 S, stk. 1, at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Miljø-, Sundheds- og Forbrugerspørgsmål, som udpegede Kenneth J. Gardner til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 29. november 1994.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 321. plenarforsamling den 21. december 1994, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. ØSU glæder sig over forslaget om at forbedre vandområders økologiske kvalitet. Anvendelsen af nærhedsprincippet er i denne sammenhæng både hensigtsmæssig og praktisk. Men det er nødvendigt, at Rådet overvejer nedenstående kommentarer, inden direktivet vedtages endeligt, især da det er et rammedirektiv, der indeholder parametre, der skal gælde i fremtiden.

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU mener, at det er væsentligt, at der omgående vedtages ajourførte direktiver, især om grundvandet, og at de snarest finder anvendelse.

2.2. Følgende er eksempler på sådanne direktiver, som vil indebære en betydelig forbedring af overfladevandets kvalitet:

- Direktivet om rensning af byspildevand,
- Direktivet om nitrater fra landbruget,
- Direktivet om udledning af farlige stoffer,
- Direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening bør vedtages så snart som muligt, således at der kan opnås større forbedringer.

2.3. Disse direktiver indeholder de grundlæggende krav til forureningsbegrænsningen.

2.4. Da disse direktiver dog også har andre formål end forureningsbekæmpelse, støttes det foreliggende

forslag om at sikre supplerende foranstaltninger. De vil bidrage til at opnå, at flest mulige vandområder opnår en god økologisk kvalitet.

2.5. ØSU glæder sig over, at nærhedsprincippet anvendes således i dette tilfælde, at medlemsstaterne fastsætter målene, midlerne og fristerne, for så vidt de er i overensstemmelse med dette direktivs rammer.

Det forhold, at medlemsstaterne ikke følger samme tidsplan for gennemførelsen af direktivet, vil imidlertid nok undertiden kunne føre til konkurrenceforvridning. Selv om det drejer sig om et forbigående fænomen, bør Kommissionen omhyggeligt følge udviklingen.

2.6. Definitionen på økologisk vandkvalitet udtrykkes kvalitativt, hvilket godkendes. Sammen med punkt 2.5 burde den kunne danne grundlag for omkostningseffektive afgørelser, der er tilpasset de enkelte vandområder.

2.7. En gennemsigtig mekanisme, der kan sikre konsekvent kontrol, analytiske procedurer og klassifikation, er af afgørende betydning for, at de foreslåede foranstaltninger kan gennemføres med held.

2.8. Da direktivet er et rammedirektiv, der overlader det til den enkelte medlemsstat at fastlægge egne grænseværdier og frister for gennemførelsen af alle kravene i direktivet, vil det uundgåeligt være en årrække, før målene nås. Med ethvert nyt teknologisk fremskridt vil der opstå en ny situation. Derfor bør Kommissionen bemyndiges til at give Rådet meddelelse om enhver medlemsstat, der ikke går frem i et fornuftigt tempo, og til at sende rapporter herom til Europa-Parlamentet og ØSU.

2.9. De største problemer i forbindelse med forslaget vedrører de potentielle omkostninger, fordi der ikke

foreligger nogen costbenefitanalyser. Kommissionen forventer ikke, at de ekstra investeringer og administrative udgifter, som forslaget indebærer, vil overstige henholdsvis 2-3 mia. og 350 mio. ECU. Af foreløbige beregninger fra nogle medlemsstater fremgår det, at disse skøn kan vise sig at være alt for lave. I øvrigt er costbenefitanalyser vigtige i hvert enkelt tilfælde for at retfærdiggøre de betydelige udgifter, som dette forslag medfører, og som skal resultere i en betragtelig reduktion af risiciene.

3. Specifikke bemærkninger

3.1. Artikel 1

3.1.1. Dette rammedirektivs formål kan accepteres, forudsat at de enkelte underordnede direktiver foreligger i den nærmeste fremtid, således som Kommissionen har ladet forstå.

3.1.2. Følgende tilføjes til direktivets artikel 1, stk. 1:

»...god økologisk kvalitet; foranstaltningerne skal være baseret på betingelserne i de operationelle mål (artikel 5) og de integrerede programmer (artikel 6), som fastlægges i medlemsstaterne.«

3.2. Artikel 2

3.2.1. Definitionerne i denne artikel er så snævert forbundet med bilagene, at ØSU mener, at artikel 15 om ændring af bilagene må fortolkes meget omhyggeligt. Når foreslåede ændringer omhandler principper og ikke blot tekniske detaljer eller tilpasninger, bør der foretages en bred høring i overensstemmelse med punkt 3.15.

3.2.2. Artikel 2, stk. 6

»Bedste tilgængelige teknologi« bør ændres til »Bedste tilgængelige teknikker«, der er det korrekte udtryk.

3.3. Artikel 3

3.3.1. Artikel 3, stk. 2

ØSU konstaterer, at Rådet tidligere har besluttet, at medlemsstaterne bør aflægge rapport hvert tredje år. Af praktiske og økonomiske grunde ville hvert femte år dog være langt mere realistisk, og forslaget bør ændres i overensstemmelse hermed.

3.3.2. Artikel 3, stk. 4

Den betydningsfulde opgave, der påhviler Det Europæiske Miljøagentur, må defineres klarere. Miljøagenturet bør fremskaffe sammenlignelige data om miljøkvaliteten i hele EU med henblik på at sikre, at fremskridtene i de forskellige medlemsstater forløber så parallelt som muligt.

3.4. Artikel 4, stk. 1

Den administrative indsats, der er nødvendig for en kvalitativ og kvantitativ vurdering af både punktvis forureningskilder og diffus forurening, forekommer ikke at stå i noget rimeligt forhold til fordelene. En indsats bør kun kræves, i det omfang det er nødvendigt for artikel 3.

3.5. Artikel 5

3.5.1. Artikel 5, stk. 1

I betragtning af forsinkelserne i forbindelse med fastlæggelsen af kravene i dette direktiv mener ØSU, at datoen den 31. december 1998 som sidste frist muligvis er for ambitiøs.

3.5.2. Artikel 5, stk. 4

Der bør tilføjes endnu en bestemmelse om, at de operationelle mål, der er nævnt i denne artikel, bør vurderes i forhold til både omkostningseffektiviteten og forslagets øvrige kriterier.

3.6. Artikel 6

Jf. artikel 1, stk. 1, bør første punktum affattes således:

»...integrerede programmer med sigte på at bevare og/eller forbedre kvaliteten af ...«.

3.7. Artikel 7, stk. 1

Høringsperioden på 2 måneder bør ændres til 6 måneder.

3.8. Artikel 8

Anvendelsen af finansielle instrumenter bør ikke begrænses til »sektorer, der er udpeget af Kommissionen«. I det femte miljøhandlingsprogram anbefales anvendelsen af frivillige aftaler parallelt med finansielle instrumenter. Denne holdning bør afspejles i forslaget med følgende ordlyd:

3.8.1. Artikel 8, stk. 2

»I stedet for at anvende stk. 1 kan medlemsstaterne benytte finansielle instrumenter og/eller frivillige aftaler til at gøre det lettere for fysiske personer og offentlige og private foretagender at overholde direktivets bestemmelser.«

3.9. Artikel 9, stk. 1

Det må understreges, at denne bestemmelse bør anvendes, uden at eksisterende internationale aftaler som f.eks. aftalerne om Nordsøen eller Rhinen tilsidesættes.

3.10. Artikel 9, stk. 2

Denne bestemmelse ville i virkeligheden udnævne Kommissionen til mægler mellem medlemsstaterne. ØSU nærer alvorlig tvivl om, hvorvidt en sådan procedure er hensigtsmæssig, og det skal under alle omstændigheder undersøges, om den er i overensstemmelse med EU-traktaten.

3.11. Artikel 10

De administrative byrder (og omkostninger), der er forbundet med udpegelsen af alle disse små, ubetydelige vandområder, forekommer ikke at stå i noget rimeligt forhold til fordelene. Det bør overlades medlemsstaterne at afgøre, i hvilke tilfælde en sådan udpegelse lønner sig.

3.12. Artikel 11

Blot at bevare den aktuelle miljøtilstand i vanskelige vandområder, såsom havne, og kun forhindre yderligere forringelse er ikke acceptabelt. Det har heller ikke nogen mening at forsøge at rense vand (i f.eks. havne) til drikkevandskvalitet. Medlemsstaterne bør snarere anmodes om at forbedre kvaliteten af sådanne vandområder til et niveau, som berettiger udgifterne.

3.13. Artikel 14

ØSU henviser til kommentarerne i punkt 3.3.1 ovenfor, hvor der anbefales en femårs cyklus.

3.14. Artikel 15

3.14.1. Artiklen bør affattes således:

»...og tilpasse dem i overensstemmelse med den tekniske og videnskabelige udvikling og til at foretage ændringer i betingelserne for deres anvendelse.«

3.14.2. ØSU er af den opfattelse, at der kun kan træffes afgørelser om tekniske detaljer efter udvalgsproceduren i artikel 16. Ændringer af kvalitativ eller betydelig kvantitativ betydning kræver anvendelse af proceduren i EU-traktatens artikel 130 S.

3.15. Artikel 16

ØSU erkender nødvendigheden af et kompetent teknisk udvalg til at bistå Kommissionen, når der skal foretages tekniske tilpasninger. Alle berørte parter må dog til enhver tid inddrages og høres. På andre områder gøres dette, idet der udnævnes rådgivende udvalg repræsenterende de interesser, der skal høres af medlemsstatsrepræsentanternes officielle udvalg [f.eks. Kommissionens afgørelse nr. 82/128/EØF af 12. februar 1982⁽¹⁾]. Kommissionen kunne anvende denne procedure, eller den må finde andre måder at inddrage de relevante interessegrupper på.

3.16. Artikel 17

Vedtages direktivet ikke i 1995, må alle frister revideres.

3.17. Artikel 18

ØSU forventer, at de nugældende normer fortsat vil gælde fuldt ud, når de to fiskedirektiver (om henholdsvis fisk og skaldyr) ophæves.

3.18. Bilag I — Punkt 4

Punktet bør indledes således: »Diversiteten af organismer (plankton ...) herunder protozoer, der spiller en vigtig rolle i analysen af vands økologiske kvalitet.«

3.19. Bilag II

Listen over repræsentative elementer beskriver vandområder, der ikke er udsat for menneskelige forstyrrelser. Disse bestemmelser i bilaget kan derfor kun accepteres, hvis det gøres helt klart, at der er tale om idealer eller målsætninger, som ikke er lovmæssigt bindende bestemmelser. De kan især ikke anvendes som elementer til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 1.

Derfor kræver indholdet en grundig revision. Hvis f.eks. de repræsentative elementer kun skal opfattes som idealer eller målsætninger, er det vanskeligt at forstå, hvorfor henvisningen i punkt 9 til flodbreder og kyster er begrænset til ikke-bymæssige områder.

(¹) EFT nr. 58 af 2. 3. 1982.

I overensstemmelse med disse bemærkninger bør indledningen til bilag II affattes således:

Overskrift: »God økologisk vandkvalitet — Retningslinjer«

Indledning:

»Når medlemsstaterne fastlægger de operationelle mål (artikel 5) og de integrerede programmer (artikel 6) for at efterkomme dette direktiv, skal de

— baseret på forsigtighedsprincippet — tage hensyn til følgende kriterier, der er relevante for de enkelte vandområder.«

3.20. Bilag VI

Dette bilag kræver som helhed en stor administrativ indsats. De enkelte punkter bør efterprøves med hensyn til deres omkostningseffektivitet, og de punkter, der ikke består denne prøve, bør udgå.

Bruxelles, den 21. december 1994.

Carlos FERRER

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg
